

Wyrok Trybunału I Instancji w sprawie Marcina Pieniżka o zwrot dwóch kamienic w Krakowie przy ulicy Floriańskiej.

Or. Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. 29/200/1966 (d. Tryb 163), s. 47–57.

Edycja krytyczna: Mateusz Mataniak.

2 V 1818

[s. 47]

Nr 149

Trybunał Pierwszej Instancji
Wolnego, Niepodległego i Ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu

Wydział I.

Obecni: Mąkolski – wiceprezes; Ostaszewski – sędzia; Łabajewski – asesor.

[Podpisy] Mąkolski, Kulickowski – pisarz.

Działo się w Krakowie, w Domu Władz Sądowych, na audiencji publicznej Trybunału I Instancji, w sobotę, to jest dnia 2 maja 1818 r.

Między p. Franciszką z Gosławskich Mazurkiewiczową wraz z małżonkiem swym p. Józefem Mazurkiewiczem czyniącą, obywatelami krakowskimi zamieszkałymi w Krakowie przy ulicy Kanonnej pod L. 124, powodami, przez Augustyna Boduszyńskiego, patrona z urzędu dodanego obrońcę stawającymi z jednej, a Jaśnie Wielmożnym Marcinem hrabią Pieniżkiem, podkomorzym lwowskim, obywatelem krakowskim i wielu orderów kawalerem zamieszkałym [s. 48] w Krakowie przy ulicy Floriańskiej pod L. 538, pozwanym, przez patrona Urodzonego Józefa Barzykowskiego pełnomocnictwem de datto 16 marca 1818 r. zaopatrzonego, stawającym z drugiej strony. W sprawie o zwrócenie i oddanie kamienicy przy ulicy Floriańskiej pod L. 538 i 683, domów z ogrodami pod LL. 240 i 258, tudzież zapłacenia sum 10 000 złp i 7600 złp, niemniej ruchomości rejestrem osobnym objętych sumę 5673 złp wynoszących, wraz z wszystkimi pobieranymi i pobrać się mogącymi użytkami, pod rygorem art. 2059 KC^a, tudzież^b wszelkie szkody i uszłe zyski oraz koszty prawne niniejszego sporu^c, następnie aby zapowiedzenia de datto

a Przekreślony fragment: „był zmuszony”.

b Przekreślony wyraz „aby”.

c Przekreślony wyraz „powrócić”.

12 marca 1818 r. Wielce Wielmożnych: Kajetana Bierzyńskiego, Róży z Gosławskich Czarnockiej, księcia Apolinarego Sułkowskiego, Ignacego Żukowskiego, Sapadowskiego, Schmidta, Daneckiego, Pasceńskich, Nadgrodzkich, Tomasza Sutayskiego, przez komornika Wojciecha Aleksandra Skórczyńskiego uskutecznione za ważne uznane były, z pozwu de datto 19 marca 1818 r. do Trybunału wytoczonego. [s. 49] Po przywołaniu sprawy i zapisanej komparycji, obrońca powoda wnosi. Pisać Nr 1 Konkluzję pisać od słów: „Pozwany mieniąc się być” etc. Na takowe wniesienie pełnomocnik pozwanego odpowiedział. Pisać Nr 2 Odpowiedź od słów: „Powódka żąda, ażeby pozwany” etc. Po odczytanej Odpowiedzi obrońca powodów odczytał Replikę. Pisać Nr 3 Replikę od słów: „Obrońca pozwanego bynajmniej” etc. Po odczytanej Replike pełnomocnik pozwanego odczytał Duplikę. Pisać Nr 4 Duplikę od słów: „Wniosek powódki, że obrona” etc. Trybunał po wysłuchaniu sporów stron. Rozważając takowe. A naprzód. Co do żądania przez stronę powodową rozwiązania kontraktu zamiany między pozwanym a sobą o dobra Wolę Podłazańską i Ignacówkę z jednej strony, a realności w Krakowie, [s. 50] to jest kamienicę w ulicy Floriańskiej pod L. 538, kamienicę pod L. 683 w przecznicy i dom z ogrodami na Wesołej pod L. 240 i 258 leżące, z drugiej strony, w Krakowie dnia 1 stycznia 1817 r. zawartego, a następnie zwrócenie sobie pomienionych wszystkich realności w Krakowie leżących, niemniej sum 10 000 złp u Józefa Bierzyńskiego na dobrach Krzepinie i 7600 złp u Róży z Gosławskich Czarnockiej na dobrach Bichniowie hipotekowanych powódki własnych, a w dodatku przy kontrakcie zamiany pozwanemu ustąpionych. Trybunał, zważywszy, iż rozstzygnięcie sporu [s. 51] tego zależy jedynie od rozpoznania, czyli pozwany Jaśnie Wielmożny Marcin Pieniążek ze swej strony zadość uczynił kontraktowi zamiany, o którego rozwiązanie idzie, gdy w tym względzie pokazuje się, że co do wsi Woli Podłazańskiej, choćby do tej posiadania p. Franciszka Mazurkiewiczowa nie była przyszła, przecież z tej przyczyny nie mogłaby wprawdzie żądać rozwiązania kontraktu zamiany, ponieważ w tym kontrakcie jest wyrażono, iż z powodu już wszczętego sporu o Wolę Podłazańską z Wielce Wielmożnymi Leśniowskimi, czyli gdy prawa nabywcą Wielmożnym Giebułtowskim suma tylko 36 000 złp dla Franciszki Mazurkiewiczowej miała być z ogólnego szacunku za obydwie wsie – Wolę Podłazańską i Ignacówkę, w sumie 63 000 złp umówionego, strącona. [s. 52] Lecz co do wsi Ignacówki, gdy z obustronnego przyznania pokazuje się, iż p. Franciszka Mazurkiewiczowa jest wprawdzie w fizycznym posiadaniu tejże wioski, jednak tytuł dziedzictwa do Tabuli Lwowskiej wpisany nie został i wpisany być nie mógł, ponieważ w tejże Tabuli Jaśnie Wielmożny Marcin Pieniążek jako właściciel wsi Ignacówki nie jest wpisany, a lubo wprawdzie małżonkowie Mazurkiewiczowie wzięli na siebie obowiązek podania do Tabuli tytułu dziedzictwa wsi Ignacówka, Jaśnie Wielmożnemu Marcinowi Pieniążkowi służącego,^d jednak tego uskutecznić nie mogli bez oddania [s. 53] im wprzód takowego ze strony Marcina Pieniążka, że zaś takowy im dotąd oddany nie został, tego sam Jaśnie Wielmożny Marcin Pieniążek w pismach swoich nie zaprzecza. Wnioski zaś jego o nastąpionym już takowego tytułu wpisaniu, i znajdowaniu się jego w ręku trzeciego, jako gołosłowne na uwagę nie

d Przekreślony wyraz „gdy”.

zasługują, ani takowych wniosków wesprzeć może składana Rezolucja Sądu Szlacheckiego Lwowskiego, w dniu 12 stycznia 1818 r. ad Nr 26 119 wydana, prenotację długu fiskalnego 1456 złotych reńskich 20 krajcarów pozwalającą, ponieważ w tejże samej Rezolucji wyraźne jest, iż Jaśnie Wielmożny Marcin Pieniążek nie jest dóbr, na których prenotacja [s. 54] żądana, zapisany jako właściciel, a nawet o wsi Ignacówce ani wzmianki nie ma. Zważając na koniec, że zarzuty Marcina Pieniążka, jakoby powódka nie mogła żądać zwrócenia sobie domów w Krakowie leżących, ponieważ takowe nie jej, lecz męża były własnością, i on takowych od niego nabył, również na uwagę nie zasługuje, ponieważ cała czynność powódki z pozwanym działa się z zezwoleniem męża, i oprócz tego on w dzisiejszym procesie powoda asystuje; a tak, gdy pozwany tak wyraźnej umowie o oddanie papierów i dowodów [s. 55] wszelkich do sprzedanych przez siebie dóbr, jako też prawu art. 1606 i 1610 KC zadość nie uczynił. Przeto Trybunał na mocy dopiero powołanego prawa kontrakt zamiany między stronami spór toczącymi, w Krakowie dnia 1 stycznia 1817 r. o dobra Wola Podłazańska i Ignacówkę z jednej, a realności w Krakowie egzystujące, to jest: kamienicę w ulicy Floriańskiej pod L. 538 i kamienicę w przecznicy pod L. 683, niemniej dom z ogrodami na Wesołej pod L. 240 i 258, rozwiązując, i strony do ich pierwiastkowych praw wracając, i oddanie tychże kamienic [s. 56] i domu z ogrodami Jaśnie Wielmożnemu Marcinowi Pieniążkowi na rzecz powódki, p. Franciszki z Gosławskich Mazurkiewiczowej, niemniej zeznanie urzędowe odstąpienia tychże realności, jako też zeznanie retrocesji sum 10 000 złp na wsi Krzepinie i 7600 złp na wsi Bichniowie dla powódki zapisanych na rzecz tejże powódki nakazuje. A co się tyczy wrócenia ruchomości wartości 5673 złp^e tudzież użytków, niemniej wynagrodzenia szkód zrzędzonych i uszłych zysków. Trybunał, zważywszy, że powódka żądania takowe [s. 57] dokładnie nie usprawiedliwia, przeto Trybunał powódkę z takowym żądaniem do osobnej drogi prawa odsyła. Na koniec, co się tyczy zapowiedzeń przez komornika Skórczyńskiego w dniu 12 marca 1818 r. uskuteczniionych, Trybunał w skutku poprzedniczego swego wyrokowania takowe zapowiedzenia za ważne uznaje. Koszty procesu znoszą się. Co jest postanowione mocą niniejszego wyroku w I Instancji wydanego. Działo się i osądzono jak wyżej.

[Podpisy] Mąkowski, Kulickowski – pisarz.

Zalecamy i rozkazujemy etc.

[Podpisy] Mąkowski, Kulickowski – pisarz.

W.W. I.

[cytowane przepisy: Kodeks Cywilny Napoleona, art. 1606, 1610, 2059]

e Przekreślony wyraz „wrócenia”.

[hasła: zwrot nieruchomości, wydanie przedmiotu sprzedaży, wydanie rzeczy ruchomych, rozwiązanie umowy kupna-sprzedaży, wynagrodzenie szkód, wynagrodzenie utraconych zysków, umowa zamiany nieruchomości, Trybunał I Instancji, Sąd Szlachecki]